

Ніч Б. Сметани

Володимир Підпалий

Звуки канули в безвість...
Глухе піаніно
у кутку причаїлось, мов чорних кіт...
От і все. За хвилину стану грудкою глини
між будинків, облич, октав і смичків...
Вічність?..
Спокій і зігнуті спини.
Німці тупо глузують: "Слов'ян помело..."

Диригує майбутнє громами синіми,
глухотою твоєю, добром і злом.
Прага чує тебе.
Ти не чуєш Прагу...
В залах – мука твоя.
В залах – квіти і гнів...
Ходять ночі під вікнами, повні страху,
ходять очі по вулиці, повні вогнів...

Слава Гуса не гасне – слов'янська совість! –
де шумлять океанні пожари смерек,
де над болем народним ридають сови,
Ніч (і глухість!) кінчаються завше сірістю.
Потім сонце стріляє живим в живе...
Діти швидко ростуть!
Чехи швидше виростуть:
б'є світання у вікна твої
грозове...